

[Finansministeren.]

Det, vi står over for, er slutstenen i den skatteomlægning, vi begyndte på i septembersamlingen. Men når vi her foreslår uændret 91 pct., og når denne procent bliver vedtaget, er det ikke udtryk for, at der ikke er sket noget med skatterne. Det er ikke rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at skattetrykket nu yderligere sættes op af denne regering ved en forhøjelse af de indirekte skatter. Vi må ikke glemme, at disse 91 pct. er et led i det, der skete i septembersamlingen, hvor vi fik gennemført en skattnedsættelse på 2 milliarder kr. via sænkningen af folkepensionsbidraget fra 3 til 1 pct. plus en forhøjelse af lønmodtagerfradraget og en forhøjelse af de indirekte skatter på knap 1 milliard kr.

Vi har hørt i dag, at hvad de $2\frac{1}{2}$ pct. s omsætningsafgift på fast ejendom angår, er det ikke noget, der rammer indkomsterne, det er nærmest en kapitalbeskatning. Det kan man jo diskutere, og vi har også gjort det før. Men i det omfang det ikke rammer indkomsterne, kan man sige, at så er den forhøjelse, der skete, endnu mere reduceret. Jeg tror imidlertid, at det også rammer indkomsterne, og jeg har ikke noget imod, at man lægger dette til grund. Men selv om man gør det, er dog kendsgerningen, at det, der sker under denne regering, når dette bliver vedtaget, er en samlet nedsættelse af skatterne med 1 milliard kr.

Det er rigtigt, at skattetrykket er meget højt i Danmark. Jeg har også læst den pågældende artikel i Finanstidende. Det er også rigtigt, som Finanstidende skriver, at det skyldes en energisk indsats, at vi har fået dette meget høje skattniveau. Men så skal man lige lægge mærke til, hvad hr. Bernhard Baunsgaard også nævnte: Finanstidende skriver, at denne energiske indsats har fundet sted siden 1970 — og hvem var det, der havde regeringsmagten i 1970?

Det er forkert at sige, at skattetrykket under denne regering er sat op. Det er det ikke, og slet ikke når vi taler om indkomstskatten. Denne regering har overhovedet

ikke rørt ved indkomstbeskatningen. Den indkomstbeskatning, vi har i dag, er simpelt hen den, der er resultatet af de $3\frac{1}{2}$ år under VKR-regeringen, og det er ganske rigtigt, at skatterne i det danske samfund steg ganske betydeligt i den periode.

Vi er i regeringen enige om, at vi ikke kan fortsætte med disse stigninger i indkomstbeskatningen, og derfor har vi foreslået den omlægning, som altså nu delvis er gennemført. Jeg vil minde om, at det, der var udgangspunktet for hele den debat, vi har haft, dels i ekstrasamlingen og dels nu, var et krav om, at regeringen ikke måtte komme med en yderligere stigning i vore skatter. Jeg vil også minde om, at jeg dertil sagde, at jeg regnede det for sandsynligt, at vi kunne komme med et forslag om uændret udskrivningsprocent.

Alligevel var det ikke nok. Især fra konservativ side kørte man frem med, at regeringen direkte måtte nedsætte skatterne, at regeringen var forpligtet til at gennemføre en nedsættelse af indkomstbeskatningen, som opvejede den stigning, man forventede ville ske i de kommunale skatter. Nu er jeg i dag i stand til at give oplysning om helt præcist, hvad stigningen bliver i de kommunale skatter. Den bliver for hele landet, kommuner og åmtskommuner tilsammen, 2,1 pct. Det, jeg skønnede forleden aften i folketingets skatteudvalg, har altså vist sig at holde, efter at vi har fået tallene ind. 2,1 pct. er stigningen i den kommunale beskatning. Nu ved vi, at Københavns kommune har en særlig stor stigning, og ser vi bort fra den, er stigningen kun 1,8 pct. for det øvrige land.

Når man så yderligere tager i betragtning, at sygekassekontingenterne ophæves, og at dækningen af udgifterne bliver taget over skatterne, og når man ved, at lønmodtagerens bidrag til sygefonds-fonden også ophæves, skal der ikke megen regnefærdighed til for at se, at det mål, man har sat sig, er nået, og at de krav, der ikke mindst er stillet fra konservativ side, er opfyldt.

Hvis denne udskrivningsprocent som fore-